12/05/2025

Патријарх Порфирије: Не одустајмо од заједнице са Богом без обзира на препреке и наше слабости и немоћи

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је служио 11. маја 2025. године, у четврту недељу по Васкрсењу Христовом названу Недељом раслабљеног, свету Литургију у храму Светог Саве на Врачару.

– Да бисмо истински упознали пре свега Бога као љубав и да би Његова љубав постала наша свакодневница и садржај нашега живота, да би Његова љубав постала за нас могућност да се поистоветимо са Њим, неопходно је да и ми искорачимо у односу на Њега, наравно, не пре свега спољашњим држањем правила и заповести које постоје у Јеванђељу. Правила и заповести постоје да би нам били смерница, да би нас упућивали, уколико пре тога у нашем срцу постоји одлука и жеља и опредељење наше да живимо у заједници са Богом и да та правила и те заповести поставимо као путеве свога живота – беседио је патријарх Порфирије и нагласио:

– Чули смо данас причу из одломка из Јеванђеља од Јована, где се описује један човек који је тридесет осам година био одузет, био болестан и долазио у бању Витезду, где се једанпут годишње спуштао анђео Господњи у бању и

само онај који би први успео да дође до воде, он би том приликом бивао исцељиван. Био би удостојен дара Божјег, дара исцељења. А сваке године, будући да се знало за чудесни догађај који ће се десити, мноштво људи је долазило, надајући се да ће свако од њих бити први који је ушао у бању и који је исцељен. И ево, и овог пута, међу многима је један који је већ тридесет осам година долазио, али будући да не може да се креће и да нема снаге, иако је код њега постојала жеља да буде здрав, он није могао да буде исцељен, јер није могао да се дотакне први међу многима који су се окупили у тој бањи. Господ, видевши његову упорност, видевши да толико дуго не одустаје од жеље и потребе да буде здрав, да буде исцељен, прилази му. И могао је одмах Господ, благодаћу својом да га исцели, препознавши жељу и потребу овог болесног, међутим, Господ га пита: Хоћеш ли да будеш здрав? Управо због тога, Он, као љубав и као Онај који има силу и моћ да исцели, хоће да покаже да је неизмерно важно да хоћемо заједницу са Богом, да не одустајемо од ње без обзира на препреке, на слабост и на немоћи којима смо често обхрвани; без обзира на грех у којем се налазимо, без обзира на зло којим је испуњено наше срце, без обзира на све, ипак ако у нама постоји семе које се није потпуно изгубило, семе које није потпуно помрачено и није потпуно потамнело, семе наше жеље да се ишчупамо из мрака и да угледамо светло заједнице са Богом.

Беседу патријарха Порфирија у целости можете прочитати ОВДЕ.

Светејшем Патријарху су саслуживали: Високопреосвећени Митрополит банатски г. Никанор; преосвећена господа викарни епископи јенопољски Никон и моравички Тихон; архимандрит Нектарије, главни секретар Светог Архијерејског Синода; протојереји-ставрофори Радивој Паниħ и Димитрије Касапис; протојерej Ђорђе Стојисављевиħ, шеф Кабинета Патријарха српског; протојереји Ненад Јовановиħ, Драган Шовљански и Иван Штрбачки; јереји Мирослав Васиħ, Бранислав Кличковиħ и Крсто Станишиħ; протођакон Радомир Вруħиниħ; и ђакони Петар Козакијевиħ и Василије Периħ.

spc.rs